

Az európai zenei ökoszisztéma

Fogalmi keretrendszer meghatározása az európai zenei ökoszisztéma megismerése, sokszínűségének, kreativitásának és szolidaritásának elősegítése, valamint versenyképesebbé, ellenállóbbá és vonzóbbá tétele érdekében

Összefoglaló

Az európai zenei ágazat a 21. században válaszúthoz érkezett. A zene iránti kereslet új szintet ért el, a gazdasági eredmények az ágazat fő üzleti területein a koronavírus-járványt követően erős fellendülésre utaltak. Ezzel párhuzamosan a társadalmi, kulturális és technikai trendek átalakulása, valamint a változó dinamika és kölcsönhatások is egyre összetettebbé teszik az ágazatot.

Az a szemlélet, hogy a zenei ágazatot egyre inkább a komplexitás és a kölcsönhatások jellemzik, azt eredményezi, hogy az ágazatot kevésbé a hagyományos lineáris értékláncok mentén, hanem inkább zenei ökoszisztémaként kell értelmezni. Összetett ágazatok ökoszisztémaként való értelmezésének tendenciája más ágazatokban is megfigyelhető, és az EU ipari stratégiájának alapfeltételét képezi.

Ebben a szövegben **úgy jellemezzük az európai zenei ökoszisztémát, mint a zenei ágazat szereplőinek hálózatát, a környezetüket, egymásrautaltságukat és kölcsönhatásaikat a zene előállítása, terjesztése és fogyasztása révén, melynek célja, hogy értéket teremtsen mind maga a rendszer, mind az azt felölelő más rendszerek számára.**

Ebben a meghatározásban a szereplők a zenészekről a közönségen át a politikai döntéshozókig terjednek, és lehetnek digitális jellegűek is, pl. algoritmusok vagy mesterséges intelligencia. Környezetük olyan tárgyi eszközökből áll, mint a helyszínek vagy a digitális infrastruktúra, valamint olyan immateriális tényezőkből, mint a szabályok és jogszabályok, társadalmi konvenciók vagy politikai elképzelések. Az ökoszisztémán belüli szereplők nem csak kapcsolatban állnak egymással, hanem kölcsönösen függenek is egymástól, és értéket teremtenek azáltal, hogy kulturális, gazdasági és társadalmi szempontból hatással vannak másokra.

Az ágazatot különösen alkalmazkodó és rugalmasan reagáló ökoszisztémaként lehet értelmezni, amely képes megbirkózni az olyan általános válságjelenségekkel, mint az éghajlatváltozás, a munkaerőhiány vagy a megváltozott fogyasztói preferenciák, valamint az olyan ágazatspecifikus kihívásokkal, mint a piac konszolidációja, a „platformizáció”, valamint a fenntartható és ellenálló jövőre vonatkozó politikai szükségletek meghatározása.

A kihívások eredményeként – különösen az európai zenei ágazatban – új, közösen szervezett ökoszisztéma-struktúrák alakulnak ki a zenei ágazatban, amelyekben egyre több kis- és közepméretű szereplő vesz részt, és amelyek az együttműködésen, az innováción és a sokszínűségen alapulnak, mint például a nyitott zenei hálózatok kialakítása, tehát nyitottabb városi zenei tevékenységek, zenei konferenciák és fesztiválok. Ezek a struktúrák lehetővé teszik a korábbi ágazati és kulturális határokon túli tájékozódást és együttműködést. Konceptcionálisan nyitottságot teremtenek más szomszédos (nem zenei) ökoszisztémák, például az oktatási rendszer, az egészségügyi és jóléti rendszerek, sőt a várostervezési és -fejlesztési rendszerek irányába is.

Európa egyedülálló és kedvező terepet biztosít ezeknek a fejlesztéseknek. Az amerikai zenei piachoz képest Európa elmarad a befektetők által vezérelt piaci erő tekintetében, de a meglévő társszervezeti struktúráival az európai zenei ökoszisztéma ellensúlyt képezhet az észak-amerikai vagy a gyorsan növekvő ázsiai zenei szektorral szemben. Ahhoz, hogy az európai zenei ökoszisztéma fejlődjön, hogy javuljanak gazdasági lehetőségei és ellenállóképessége, és hogy a zene optimalizálhassa társadalmi és kulturális hatását, ezeknek a struktúráknak támogatásra van szükségük. Az ökoszisztémaként értelmezett zenei ágazat koncepciója új lehetőségeket kínál az ágazat megerősítését és versenyelőnyének megőrzését célzó szakpolitikai intézkedések és támogatási mechanizmusok számára, beleértve az oktatás támogatását, a hosszú távú programokba való befektetést, a szomszédos ágazatokra gyakorolt hatások optimalizálását, az egyes alkotók társadalmi-gazdasági helyzetének megerősítését, a helyi kreatív közösségek támogatását és az adatvezérelt politika bevezetését. Egy e cselekvési irányvonalakon alapuló, előrelátó európai zenei politika ösztönözné az új, nyitottabb struktúrák kialakulását, megerősítené a meglévőket, és felszabadítaná a zenei ökoszisztémában rejlő összes lehetőséget.